

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 688

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 333 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	2-4	597. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 465/2016 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Departamentului CENTENAR	11-13
Decizia nr. 490 din 27 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.034—1.049 din Codul de procedură civilă	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 491 din 27 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă	6-7	1.144/1.672. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, și al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea modelului de cerere privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule	14-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
587. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și transmiterea în proprietatea publică a orașului Breaza, județul Prahova, a unor imobile aflate în proprietatea publică a statului	8-9	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
596. — Hotărâre privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru strategii guvernamentale și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului	10-11	72. — Ordin pentru aprobarea Normei tehnice privind cerințele tehnice de racordare la rețelele electrice de interes public pentru grupurile generatoare sincrone	15-16
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 333

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Constantin Traian Don în Dosarul nr. 4.213/108/2014 al Tribunalului Arad — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 251D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât, în speță, s-a dispus efectuarea unei expertize contabile de către experți independenți, astfel că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 241/2005 nu au legătură cu soluționarea cauzei. În subsidiar, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 362 din 24 aprilie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.213/108/2014, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Traian Don cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea, printre altele, a unei infracțiuni de evaziune fiscală, faptă incriminată de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 241/2005 încalcă dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, întrucât prevăd posibilitatea folosirii estimărilor pentru stabilirea prejudiciului ca element constitutiv al unei infracțiuni, sarcina estimării revenind organelor de inspecție fiscală, în baza unor reguli arbitrarie, cu restrângerea posibilităților instanței de judecată de a administra probatoriul în cauză. Consideră că o atare estimare a prejudiciului impune instanței să constate „existența unui prejudiciu anterior calculării” acestuia, fiind încălcată prezumția de nevinovăție. De fapt, instanța este obligată să procedeze la estimarea prejudiciului în favoarea fiscoșului, fără a avea loc o determinare certă a existenței și a întinderii acestui prejudiciu,

iar inculpatul este împiedicat să propună probe în apărarea sa, din moment ce estimarea prejudiciului este stabilită, *ab initio*, prin dispozițiile de lege criticate.

6. **Tribunalul Arad — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005 este neîntemeiată. Arată, în acest sens, că textul de lege criticat își găsește aplicabilitatea atunci când contribuabilul nu pune la dispoziția organelor abilitate documentele fiscale și contabile necesare verificării modului de calcul al sumelor datorate bugetului general consolidat. Or, principial vorbind, printr-o faptă culpabilă nu poate fi obținut un drept. Constituția prevede, pe de o parte, că cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice (art. 56), iar, pe de altă parte, că drepturile și libertățile fundamentale trebuie exercitate cu bună-credință, fără să se încalce drepturile și libertățile celorlalți (art. 57). Împrejurarea că, în baza dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005, există posibilitatea calculării prin estimare a obligațiilor bugetare care nu pot fi stabilite pe baza evidențelor contribuabilului — deoarece acesta nu și-a îndeplinit obligația legală de a pune la dispoziția organelor abilitate documentele fiscale și contabile —, pune în valoare atât obligația constituțională ca fiecare cetățean să contribuie prin impozite și taxe la cheltuielile publice, cât și principiul fundamental care interzice obținerea unui drept printr-o faptă culpabilă. Mai mult, posibilitatea calculării prejudiciului datorat bugetului de stat numai în situația în care se găsesc documentele fiscale și contabile ale contribuabilului ar oferi acestuia alternativa distrugerii documentelor în cauză, consecința fiind înlăturarea răspunderii civile și penale. Instanța consideră că determinarea prin estimare a sumelor datorate de către contribuabil bugetului general consolidat nu încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât există căi legale pentru contestarea valorii prejudiciului. În procesul penal sumele calculate de către organele fiscale prin estimare nu au caracterul unei probe absolute, necenzurabile de către instanță, ci, din contră, probele se administrează în procesul penal în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 100 din Codul de procedură penală, fiind supuse cenzurii judecătorului. Prin urmare, prejudiciul estimativ nu scapă controlului efectuat de o instanță independentă și imparțială, atunci când inculpatul este trimis în judecată. Estimarea prejudiciului nu înlătură prezumția de nevinovăție a inculpatului, pe de o parte, pentru că existența unui prejudiciu nu este sinonimă cu vinovăția inculpatului, iar, pe de altă parte, întrucât, în cursul procesului penal, se administrează o multitudine de probe, atât în susținerea acuzării, cât și în susținerea prezumției de nevinovăție, prezumție de care inculpatul beneficiază pe întreaga durată a procesului penal.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005 este neîntemeiată. În acest sens, arată că, prin intermediul normei criticate, legiuitorul a prevăzut modalitatea de stabilire a prejudiciului în cazul în care, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, nu se pot stabili, pe

baza evidențelor contribuabilului, sumele datorate bugetului general consolidat. Apreciază că textul de lege criticat nu îngreșește dreptul inculpatului de a-și dovedi în instanță nevinovăția și nici posibilitatea instanței de a administra probe în vederea stabilirii situației reale. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 362 din 24 aprilie 2012.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 241/2005 sunt constituționale. Astfel, arată că, din analiza textului de lege criticat, rezultă că acesta instituie regula stabilirii sumelor datorate bugetului general consolidat pe baza evidențelor contribuabilului, iar, pe cale de excepție, în cazul în care acest lucru nu este posibil, sumele datorate se determină, prin estimare, de către organul competent potrivit legii, în condițiile Codului de procedură fiscală. Prin urmare, critica autorului excepției nu poate fi reținută, deoarece estimarea nu constituie regula, ci ea este aplicabilă numai cu titlu de excepție, atunci când sumele datorate nu pot fi determinate pe baza evidențelor contribuabilului. Această modalitate de calcul nu încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al justițiabilului, acesta beneficiind de toate mijloacele procedurale prevăzute de lege în acest sens. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție, textul de lege criticat prevede că este aplicabil „ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni”. Ca atare, organului fiscal îi revine numai obligația de a estima cuantumul prejudiciului, dar înfăptuirea actului de justiție revine exclusiv instanței de judecată, care apreciază cu privire la existența prejudiciului, întinderea acestuia, modul de producere, persoana vinovată și, nu în ultimul rând, dacă a fost sau nu săvârșită o infracțiune. Presumția de nevinovăție — care semnifică faptul că persoana este considerată nevinovată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare — cere ca, în realizarea competențelor stabilite de lege, organele judiciare să nu pornească de la premisa că cel cercetat sau judecat este vinovat, întrucât existența vinovăției trebuie stabilită numai printr-o hotărâre penală definitivă. Or, din examinarea dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005 nu rezultă stabilirea vinovăției în afara unei hotărâri judecătorești definitive. În plus, dispozițiile de lege criticate își găsesc aplicabilitatea față de acei contribuabili care nu și-au îndeplinit obligația fundamentală de a contribui prin taxe și impozite la cheltuielile publice. Totodată, aspectele criticate de autorul excepției se referă la situația în care evidențele contribuabilului nu permit stabilirea sumelor datorate cu titlu de obligații fiscale. Or, în temeiul art. 135 din Legea fundamentală, statul are obligația de a impune reguli de disciplină economică, iar legiuitorul este îndreptățit să stabilească sancțiuni corespunzătoare pentru nerespectarea acestora.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care au următorul cuprins: „*În cazul în care, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, nu se pot stabili, pe baza evidențelor contribuabilului, sumele datorate bugetului general consolidat, acestea vor fi determinate*

de organul competent potrivit legii, prin estimare, în condițiile Codului de procedură fiscală.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, precum și ale art. 11 privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 241/2005 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 362 din 24 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că organul fiscal la care se face trimitere nu devine organ de cercetare penală ori instanță de judecată, nefiind parte a justiției în accepțiunea art. 124 și 126 din Constituție. Acesta nu face altceva decât să estimeze cuantumul unui prejudiciu, pentru ca, în final, tot instanței de judecată să îi revină rolul de a înfăptui actul de justiție și de a aprecia dacă există prejudiciu, care este întinderea acestuia, modul de producere, persoana vinovată etc.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Distinct de cele reținute prin Decizia nr. 362 din 24 aprilie 2012, Curtea observă că textul de lege criticat își găsește aplicabilitatea atunci când nu se pot stabili, pe baza evidențelor contribuabilului, sumele datorate bugetului general consolidat. Posibilitatea calculării prin estimare, potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 241/2005, a sumelor datorate bugetului general consolidat — în condițiile în care aceste sume nu pot fi stabilite pe baza evidențelor contribuabilului, întrucât acesta din urmă nu și-a îndeplinit obligația legală de a pune la dispoziția organelor competente documentele prevăzute de lege în scopul verificărilor financiare, fiscale sau vamale — pune în valoare îndatorirea fundamentală prevăzută de art. 56 din Constituție ca fiecare cetățean să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice. Mai mult, soluția stabilirii exclusiv pe baza evidențelor contribuabilului a prejudiciului cauzat bugetului general consolidat prin neplata sumelor datorate ar oferi contribuabilului alternativa distrugerii documentelor în cauză, în vederea înlăturării răspunderii penale și civile.

17. Determinarea de către organul competent potrivit legii, prin estimare, în condițiile Codului de procedură fiscală, a sumelor datorate bugetului general consolidat — în cazul în care, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni, respectivele sume nu se pot stabili pe baza evidențelor contribuabilului — nu încalcă dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, întrucât există căi legale pentru contestarea valorii prejudiciului, având în vedere faptul că sumele calculate, prin estimare, de către organul competent nu au caracterul unei probe absolute, necenzurabile de către judecător, ci, dimpotrivă, atunci când inculpatul este trimis în judecată, probele sunt supuse controlului efectuat de către o instanță independentă și imparțială.

18. Astfel — prin Decizia nr. 245 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iunie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, potrivit cărora probele administrate în

cursul urmăririi penale și necontestate de către părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești —, Curtea a constatat că legiuitorul a impus o singură condiție cu privire la incidența acestei norme procesul penale, și anume absența unei manifestări exprese de voință a părții interesate sau a persoanei vătămate de a contesta probele administrate în cursul urmăririi penale (paragraful 19). Faptul că instanța de judecată, fără a readministra probele în condițiile art. 374 alin. (7) din Codul de procedură penală, va ține seama de ele la judecarea cauzei nu poate fi apreciat ca afectând dreptul la apărare ori dreptul la un proces echitabil al inculpatului, întrucât, potrivit art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele nu au o valoare dinainte stabilită de lege, fiind apreciate de organele judiciare în urma evaluării întregului probatoriu administrat în cauză. Totodată, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a cristalizat ideea potrivit căreia utilizarea probelor obținute în faza instrucției penale nu contravine art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât dreptul la apărare a fost respectat (Hotărârea din 20 septembrie 1993, pronunțată în *Cauza Saidi împotriva Franței*, paragrafele 43 și 44, și Hotărârea din 13 octombrie 2005, pronunțată în *Cauza Bracci împotriva Italiei*, paragrafele 51 și 54). De aceea, utilizarea unei probe așa cum a fost administrată în faza de urmărire penală nu poate fi luată în considerare dacă acuzatul nu a avut posibilitatea, în niciun stadiu al procedurii, să o conteste. Prin urmare, nu se poate susține că prin dispozițiile de lege criticate este încălcat dreptul la un proces echitabil, câtă vreme acuzatul, deși a avut posibilitatea, nu a contestat temeinicia acestor probe. A porni de la premisa administrării părtinoare a probelor, complinită de nepăsarea acuzatului, nu atrage neconstituționalitatea unui text, deoarece obiectul acțiunii penale constă în tragere la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni în cadrul unui proces guvernat de principiul aflării adevărului. De altfel, soluționarea unei cauze penale în baza unei probe nereadistrate de instanța de judecată în fața acuzatului nu este incompatibilă în sine cu dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece, în procesul penal, cerința ca elementele de probă să fie administrate întotdeauna în fața persoanei acuzate nu este absolută, putând exista situații particulare, de excepție, cu respectarea dreptului persoanei acuzate de a fi avut ocazia adecvată și suficientă de a contesta proba și de a solicita refacerea ei (a se vedea *mutatis mutandis* Hotărârea din 27 martie 2014, pronunțată în *Cauza Matytsina împotriva Rusiei*, paragrafele 151—153) — paragraful 20 din Decizia nr. 245 din 7 aprilie 2015.

19. Așadar, prin decizia citată anterior — nr. 245 din 7 aprilie 2015 —, Curtea a reținut că problema afectării dreptului la

apărare ori a dreptului la un proces echitabil s-ar putea pune în discuție, dacă probele nu sunt readistrate, numai în situația în care părțile sau persoana vătămată nu au avut posibilitatea contestării lor în fața unui judecător anterior cercetării judecătorești. Or, dimpotrivă, din perspectiva legalității administrării probelor, Curtea a constatat că aceste aspecte sunt verificate de către judecătorul de cameră preliminară, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, iar acesta, în baza art. 346 alin. (3) lit. b) și alin. (4) din același cod, poate exclude una, mai multe sau toate probele administrate în cursul urmăririi penale. După începerea judecării, dispusă de judecătorul de cameră preliminară, în fața instanței de judecată pot fi puse în discuție [numai] aspecte ce țin de temeinicia probelor, aspecte referitoare la împrejurări de fapt ce reies din proba contestată și care, raportat la acuzația concretă pentru care a fost dispusă trimiterea în judecată, prezintă relevanță (paragrafele 21 și 22).

20. Astfel, analizând dispozițiile art. 374 alin. (7) teza întâi din Codul de procedură penală, prin aceeași decizie, Curtea a constatat că nimic nu oprește partea căreia probele avute în vedere îi sunt defavorabile să le conteste din perspectiva temeiniciei — în faza de judecată imediat după citirea rechizitoriului, dar anterior audierii inculpatului —, cerând astfel readministrarea/refacerea lor de către instanța de judecată în condiții de publicitate, nemijlocire și contradictorialitate. Terminologia utilizată de legiuitor are în vedere probele administrate în cursul urmăririi penale care nu au fost contestate. În acest sens, Curtea a observat că alineatul (5) al art. 374 din Codul de procedură penală prevede că „Președintele întreabă procurorul, părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe”, părțile și persoana vătămată având posibilitatea să conteste probele administrate și să propună administrarea de probe, indiferent dacă au fost sau nu administrate în faza de urmărire penală (paragraful 23).

21. Tot prin Decizia nr. 245 din 7 aprilie 2015, mai sus menționată, Curtea a reținut — cu privire la posibilitatea readministrării probelor administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți, că, potrivit art. 374 alin. (8) din Codul de procedură penală, acestea pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Faptul că această posibilitate este atributul exclusiv al instanței de judecată nu este de natură a afecta în niciun fel dreptul la apărare ori dreptul la un proces echitabil, pentru că, potrivit art. 349 alin. (1) din Codul de procedură penală, „Instanța de judecată soluționează cauza dedusă judecării cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii” (paragraful 24).

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Traian Don în Dosarul nr. 4.213/108/2014 al Tribunalului Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 14 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 490

din 27 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.034—1.049
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.034—1.049 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vergina Ursu în Dosarul nr. 13.302/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.287D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că legiuitorul și-a manifestat obligația pozitivă prin reglementarea detaliată a procedurii speciale și alternative a evacuării din imobilele ocupate pe nedrept. În cadrul acestei proceduri, citarea părților este obligatorie, iar partea pârâtă poate invoca excepții și apărări pe fondul cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.302/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.034—1.049 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vergina Ursu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de evacuare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât sunt lipsite de claritate și previzibilitate și încalcă principiile de drept cu privire la un proces echitabil. De asemenea, se arată că procedura reglementată prin dispozițiile legale criticate încalcă Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, respectiv Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, fiind, pe cale de consecință, încălcate normele de tehnică legislativă.

6. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 1.034—1.049 cuprinse în titlul XI *Evacuarea din imobilele folosite sau ocupate fără drept* din Codul de procedură civilă.

13. Din modul de formulare a excepției de neconstituționalitate Curtea reține că în susținerea acesteia sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea acesteia, în motivarea sa, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, fără a motiva în concret în ce constă presupusa contrariedade, invocând doar principii constituționale pretins încălcate.

15. Cu privire la obligația de motivare a excepției de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a stabilit că excepția de neconstituționalitate cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrariedade existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Indiscutabil, primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea, indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat.

16. În aceste condiții, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, deci cuprinde cele 3 elemente, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, Curtea are competența de a respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Aceeași soluție va fi urmată și în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat.

17. Raportând cele de mai sus la cauza de față, Curtea constată că, prin modul general în care este formulată excepția de neconstituționalitate, nu se poate desluși în mod rezonabil formularea sau existența vreunei critici de neconstituționalitate, chiar dacă au fost identificate textele de referință aplicabile, în funcție de motivarea criticii. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile în care art. 29 alin. (4) din

Legea nr. 47/1992 precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”.

18. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.034—1.049 din Codul de procedură civilă apare ca fiind nemotivată, contrar art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, drept care Curtea urmează să o respingă ca inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.034—1.049 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Verginia Ursu în Dosarul nr. 13.302/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 491

din 27 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 410 din 16 iunie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.448/270/2015, **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ion Rusu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe civile de declinare a competenței Judecătoriei Onești în favoarea Judecătoriei Moinești.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin dispozițiile legale criticate se limitează accesul liber la justiție, fiind o încălcare evidentă a dispozițiilor art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care interzic abuzul de drept.

7. **Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Rusu în Dosarul nr. 3.448/270/2015 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.800D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise în susținerea acesteia, solicitând, totodată, și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, care a fost reținut în deciziile nr. 410 din 16 iunie 2016, nr. 594 din 21 octombrie 2014 sau nr. 569 din 16 octombrie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „(3) *Dacă instanța se declară necompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței judecătorești competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind valorile supreme ale statului de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 21 privind accesul liber la justiție astfel cum se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea se invocă art. 13 privind dreptul la un remediu efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării și art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, prin Decizia nr. 331 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 11 iulie 2014, Decizia nr. 569 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 16 decembrie 2014, Decizia nr. 594 din

21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 8 ianuarie 2015, sau Decizia nr. 410 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 15 septembrie 2016, decizii prin care a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

16. Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 132 din Codul de procedură civilă, când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent. Asupra excepției de necompetență instanța se pronunță înainte de a se aborda fondul litigiului și înainte de a se soluționa alte excepții, după caz, printr-o încheiere, dacă se declară incompetentă, sau printr-o hotărâre, dacă instanța se declară necompetentă. Textul art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă are în vedere cea de-a doua ipoteză, și anume admiterea excepției de necompetență și, implicit, declinarea competenței instanței de judecată, situație în care hotărârea nu mai este supusă niciunei căi de atac.

17. Intenția legiuitorului, prin adoptarea prevederilor de lege criticate, a fost aceea de a se asigura celeritatea judecării cauzelor, prin împiedicarea tergiversării lor ca urmare a exercitării abuzive a căii de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești de declinare a competenței. Rațiunea eliminării căii de atac a recursului împotriva hotărârii de declinare a competenței a fost aceea de a permite ajungerea cauzei într-un timp cât mai scurt în fața instanței competente să soluționeze litigiul dedus judecării.

18. Curtea a constatat că procedura instituită prin art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu privește judecarea pe fond a cauzei, ci se referă la soluționarea unui incident procedural, de stabilire a instanței competente să judece litigiul, singurul motiv pe care instanța îl poate reține în hotărârea de declinare fiind propria necompetență materială sau teritorială, drept care Curtea nu a putut reține contrarietatea normei legale criticate cu dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție.

19. Curtea a mai statuat că hotărârea instanței de declinare a competenței este rezultatul unui act de administrare a justiției prin care se urmărește desfășurarea în condiții de legalitate a procesului, de care beneficiază toate părțile, indiferent de calitatea lor procesuală, având în vedere că, potrivit art. 174 alin. (2) și art. 176 pct. 3 din Codul de procedură civilă, actele de procedură efectuate de instanța necompetentă sunt nule.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Rusu în Dosarul nr. 3.448/270/2015 al Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și transmiterea în proprietatea publică a orașului Breaza, județul Prahova, a unor imobile aflate în proprietatea publică a statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 263 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a bunurilor având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, intrate în domeniul public al statului ca urmare a procedurii de dare în plată, conform Procesului-verbal nr. 102.888/2014.

(2) Se aprobă transmiterea bunurilor prevăzute la alin. (1) din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a orașului Breaza, județul Prahova, și se declară din bunuri de interes public național în bunuri de interes public local.

Art. 2. — Bunurile imobile prevăzute la art. 1 se transmit în proprietatea publică a orașului Breaza în vederea constituirii unui parc industrial în condițiile Legii nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale.

Art. 3. — În situația în care obiectivul prevăzut la art. 2 nu se finalizează în termen de 5 ani de la trecerea bunurilor imobile în

domeniul public al orașului Breaza, județul Prahova, ori în cazul în care nu se respectă scopul pentru care au fost trecute în domeniul public al orașului Breaza, imobilele transmise revin de drept în domeniul public al statului și în administrarea Direcției Regionale a Finanțelor Publice Ploiești.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 se va face pe bază de protocol, încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Finanțelor Publice va opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 18 august 2017.
Nr. 587.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale bunurilor imobile aflate în proprietatea publică a statului care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se transmit în proprietatea publică a orașului Breaza, județul Prahova, C.U.I. 2845486

Număr curent	Denumirea bunului	Număr MFP*	Codul de clasificare	Anul și actul dobândirii bunului	Adresa	Caracteristicile tehnice ale bunurilor	Baza legală	Valoarea (lei)
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	C6 - Baracă metalică — centrală termică		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	SC = 1.312,97 mp Su = 1.155 mp CF 21199	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	375.295
2.	C1 - Punct sanitar		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 161,20 mp Su = 133,51 mp CF 21190	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	99.306

* Urmează a fi atribuit ulterior.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
3.	C12 - Baracă metalică		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 266,80 mp Su = 250,13 mp CF 21190	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	6.534
4.	C5 - Hală extrudări		8.28.04	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 4.727,52 mp, parter și etaj Su = 4.591,02 mp CF 20275	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	1.839.210
5.	C16 - Stație răcire		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 150,83 mp Su = 129,05 mp CF 20275	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	17.339
6.	C8 - Hala pompe serie mică, echipament hidraulic		8.28.04	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 2.924,62 mp Su = 7.912,10 mp CF 21196	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	2.699.032
7.	C4 - Depozit chimic + stație electrocare		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 1.554,28 mp Su = 1.243 mp CF 21198	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	289.253
8.	C18 - Baracă metalică		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 52,50 mp Su = 48,40 mp CF 21198	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	3.477
9.	C19 - Baracă metalică		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 70,75 mp Su = 73,16 mp CF 21198	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	4.686
10.	C3 - Turnătorie		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 7.754,15 mp Su = 8.483 mp (P+E) CF 21470	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	2.758.368
11.	C13 - Baracă metalică		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 146,99 mp Su = 138,15 mp CF 21470	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	9.993
12.	C2 - Hală SM4		8.28.04	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Subsol, parter și 2 etaje Sc = 4.760,47 mp Su = 4.950,06 mp CF 24682	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	1.567.913
13.	C9 - Hală tratament termic		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Sc = 4.597,06 mp Su = 4.938,01 mp CF 21550	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	1.335.378
14.	Teren		8.28.13	Proces-verbal nr. 102888/21.05.2014	Orașul Breaza, Str. Griviței nr. 18, județul Prahova	Teren în suprafață totală de 58.911,68 mp compus din loturile cu nr. cadastrale: 399/4/2/2 — 2.949 mp; 399/4/2/6 — 3.912 mp; 399/4/1 — 7.559,05 mp; 399/4/2/1 — 7.328 mp; 399/4/2/7 — 10.218 mp; 399/1 — 5.296,90 mp; 399/2 — 4.763 mp; 399/4/2/5 — 8.293 mp; 399/3, nr. cadastral nou 25843 — 686,57 mp; 399/4/2/9, nr. cadastral nou 25845 — 7.156,16 mp și 23.123 — 750 mp; CF nr. 21199, 21190, 20275, 21196, 21198, 21470, 24682, 21550, 25843, 25845, 23123	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003	4.220.961
							TOTAL:	15.226.745

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru strategii guvernamentale și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 și art. 23 alin. (4) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2009 privind stabilirea unor competențe pentru ordonatorul principal de credite al aparatului de lucru al Guvernului, aprobată prin Legea nr. 297/2009,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului se înființează Departamentul pentru strategii guvernamentale, denumit în continuare *Departamentul*, structură fără personalitate juridică, ce funcționează în subordinea prim-ministrului, finanțată de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, prin preluarea atribuțiilor și structurilor în domeniul strategiilor guvernamentale din cadrul Secretariatului General al Guvernului, precum și a numărului de posturi și a personalului aferent.

(2) Departamentul are ca obiective principale de activitate fundamentarea strategiilor și a direcțiilor de acțiune la nivel guvernamental pe baza analizelor specifice, precum și sprijinirea cunoașterii și înțelegerii de către publicul intern și extern a strategiilor și proiectelor guvernamentale din țară și din străinătate.

(3) Departamentul este condus de un consilier de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(4) Departamentul are sediul în municipiul București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1.

Art. 2. — (1) În realizarea obiectivelor sale, Departamentul exercită următoarele atribuții:

a) elaborează rapoarte, studii, analize, evaluări și previziuni în domenii de interes general, în baza Programului de guvernare;

b) colaborează cu mediul științific și academic pentru formularea opțiunilor de strategii și direcții de acțiune la nivel guvernamental;

c) colaborează cu institute de cercetare în domeniu în vederea fundamentării corespunzătoare a strategiilor și a direcțiilor de acțiune la nivel guvernamental;

d) utilizează și gestionează, în condițiile legii, baze de date și prelucrează date statistice obținute de la institute de cercetare și de la alte autorități sau instituții publice;

e) cooperează cu entitățile guvernamentale din străinătate cu rol sau atribuții similare;

f) inițiază, organizează și finanțează, în condițiile legii, inclusiv în colaborare cu alte instituții publice sau organizații neguvernamentale din țară și din străinătate, evenimente, conferințe și alte tipuri de acțiuni și proiecte de comunicare și informare publică, inclusiv activități de realizare și difuzare de materiale de informare și promovare, având ca scop promovarea imaginii României și a intereselor și valorilor românești în străinătate, precum și susținerea valorilor și angajamentelor europene și euroatlantice;

g) organizează, susține și finanțează, în condițiile legii, evenimente, proiecte, acțiuni și programe de informare publică desfășurate în țară și în străinătate, inclusiv proiecte de colaborare cu organisme ale Uniunii Europene la nivel național

și extern, precum și participarea la activitățile mecanismelor interguvernamentale de cooperare și parteneriat la nivel european.

(2) În scopul îndeplinirii activității sale, Departamentul poate solicita, în condițiile legii, rapoarte, date și informații autorităților administrației publice centrale sau altor instituții implicate, ori de câte ori este necesar.

Art. 3. — (1) Atribuțiile consilierului de stat care conduce Departamentul se stabilesc prin decizie a prim-ministrului.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, consilierul de stat emite ordine cu caracter individual.

(3) Consilierul de stat asigură reprezentarea Departamentului în raporturile cu ministerele, cu alte autorități ale administrației publice, precum și în raporturile cu persoane fizice și juridice, române și străine.

Art. 4. — (1) Structura organizatorică, statul de funcții și structura de personal se aprobă prin ordin al secretarului general al Guvernului, la propunerea consilierului de stat care conduce Departamentul.

(2) Atribuțiile și sarcinile compartimentelor din cadrul Departamentului se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al consilierului de stat, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului Departamentului se stabilesc prin fișa postului, care se întocmește pe baza regulamentului de organizare și funcționare.

(4) Personalul preluat din cadrul Secretariatului General al Guvernului își păstrează drepturile salariale avute la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(5) Încadrarea personalului preluat potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) se realizează cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — (1) Numărul maxim de posturi ale Departamentului este 20, exclusiv demnitarul și cabinetul demnitarului, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru aparatul de lucru al Guvernului.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) este salarizat în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile personalului din aparatul de lucru al Guvernului.

(3) Personalul necesar desfășurării activității Departamentului este alcătuit din funcționari publici, care sunt numiți potrivit legii, și personal contractual angajat cu

respectarea dispozițiilor legale, în limita numărului maxim de posturi aprobat.

Art. 6. — Hotărârea Guvernului nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 20 ianuarie 2017, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3 alineatul (1), punctele 4—6 se abrogă.**

2. **La anexă, după punctul 3 se introduc două noi puncte, punctele 3¹ și 3², cu următorul cuprins:**

„3¹. Departamentul pentru strategii guvernamentale, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în subordinea prim-ministrului;

3². Departamentul pentru dezvoltare durabilă, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în subordinea prim-ministrului.”

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 23 august 2017.
Nr. 596.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 465/2016 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Departamentului CENTENAR

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2017 privind stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale cu privire la Centenarul României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 22 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale”

2. **La articolul 6 alineatul (1), punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„13. desfășoară activități pentru educarea și informarea publicului, cu scopul de a cunoaște, a respecta și a pune în valoare patrimoniul cultural național, inclusiv prin colaborarea cu autoritățile publice centrale și locale;”

3. **După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 6¹. — În scopul promovării identității naționale și aniversării Centenarului României 1918—2018 și a Primului

Război Mondial, Ministerul Culturii și Identității Naționale îndeplinește următoarele atribuții:

a) formulează și, după caz, centralizează și evaluează propunerile privind manifestările, acțiunile și proiectele de aniversare a Centenarului României 1918—2018 și a Primului Război Mondial, formulate și asumate de ministerele și instituțiile publice implicate, și asigură transmiterea acestora către Comitetul interministerial pentru Centenar;

b) formulează propuneri către Comitetul interministerial pentru Centenar privind calendarul activităților ce decurg ca obligații legale ale autorităților și instituțiilor publice cu privire la aniversarea Centenarului României 1918—2018 și a Primului Război Mondial;

c) asigură, în condițiile legii, finanțare pentru proiectele derulate prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, dedicate promovării identității naționale și aniversării Centenarului României 1918—2018 și a Primului Război Mondial;

d) sprijină, în condițiile legii, activități și manifestări pentru promovarea proiectelor dedicate aniversării Centenarului României 1918—2018 și a Primului Război Mondial, prin expoziții, simpozioane, sesiuni de comunicări, congrese, colocvii și alte asemenea activități;

e) orice alte atribuții conform legii, în scopul derulării proiectelor și acțiunilor dedicate aniversării Centenarului României 1918—2018 și a Primului Război Mondial.”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Pentru realizarea obiectivelor și pentru îndeplinirea atribuțiilor sale generale și specifice, pentru conceperea și punerea în aplicare de politici și acțiuni intersectoriale și de parteneriate public-privat și central-local, Ministerul Culturii și Identității Naționale poate acționa în cooperare cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu instituții publice, cu operatorii culturali, cu organisme neguvernamentale și alte persoane juridice de drept privat, din țară și din străinătate, conform legii.”

5. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi este de 195, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

6. La articolul 11, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ministrul culturii și identității naționale este ajutat de 5 secretari de stat, un subsecretar de stat, un secretar general și un secretar general adjunct.”

7. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Culturii și Identității Naționale are, de asemenea, în dotare, pentru activitățile sale specifice, două

autoturisme, două autoturisme de teren, un microbuz, cu un consum ce se stabilește potrivit reglementărilor în vigoare, în limita prevederilor bugetare.”

8. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — (1) Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Culturii și Identității Naționale se aprobă prin ordin al ministrului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică prevăzută în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului culturii și identității naționale, în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 465/2016 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Departamentului CENTENAR, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 7 iulie 2016, cu modificările ulterioare;

b) poziția nr. 18 din anexa „Structurile, organele de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice finanțate prin bugetul Secretariatului General al Guvernului” la Hotărârea Guvernului nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 20 ianuarie 2017.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul culturii și identității naționale,

Lucian Romașcanu

p. Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambu

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

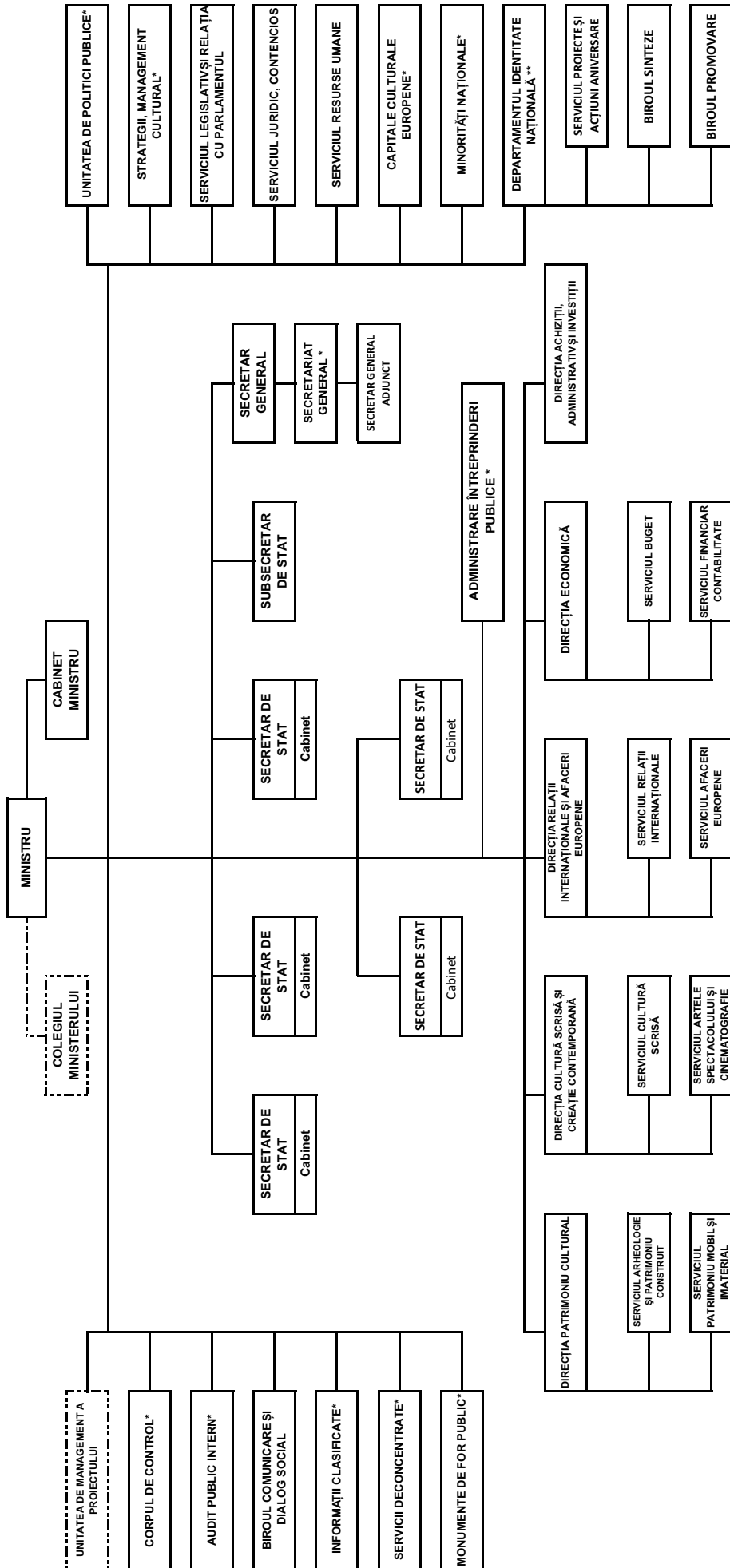
p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Culturii și Identității Naționale

Număr maxim de posturi 195 (exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului)

* Se organizează la nivel de compartiment, conform legii, prin ordin al ministrului.

** Se organizează la nivel de direcție, conform legii.

Secretarii de stat, subsecretarii de stat, secretarul general și secretarul general adjuncț atrbuțiile date prin lege și cele delegate prin ordin al ministrului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI
Nr. 1.144 din 17 august 2017

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 1.672 din 22 august 2017

ORDIN

pentru aprobarea modelului de cerere privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule

Având în vedere dispozițiile art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă modelul de cerere privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de

mediu pentru autovehicule, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Eugen Constantin Uricec,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

ANEXĂ

CERERE DE RESTITUIRE

a sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule

Către
(organul fiscal competent)

Subsemnatul/Subscrisa,, cu domiciliul/sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, având C.N.P./C.U.I., în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule și ale art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, solicit/solicităm restituirea sumei de lei, reprezentând¹):

1. () taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, precum și dobânzile calculate până la data plății integrale;
2. () taxa pe poluare pentru autovehicule, precum și dobânzile calculate până la data plății integrale;
3. () taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și dobânzile calculate până la data plății integrale;
4. () timbrul de mediu pentru autovehicule, precum și dobânzile calculate până la data plății integrale;
5. () taxă specială pentru autoturisme și autovehicule/taxă pe poluare pentru autovehicule/taxă pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule/timbrul de mediu pentru autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale, cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite potrivit Hotărârii judecătorești nr. / emise de, executorie, anexată în copie la prezenta.

Declar/Declarăm că suma achitată inițial, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule/taxă pe poluare pentru autovehicule/taxă pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule/timbrul de mediu pentru autovehicule, prin Chitanța/Ordinul de plată pentru Trezoreria Statului nr. /, în cuantum de lei, a fost achitată ca urmare a

intervenirii uneia dintre situațiile prevăzute de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011, Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, cu modificările ulterioare, sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, cu modificările și completările ulterioare, în cazul înmatriculării autoturismului/autovehiculului marca, tipul/varianta, fabricat în anul, având numărul de înmatriculare, numărul de identificare, seria cărții de identitate

Menționez/Menționăm că am luat cunoștință că din sumele de restituit vor fi compensate de către organul fiscal competent eventualele obligații fiscale datorate și neachitate la data restituirii.

Solicit/Solicităm ca restituirea efectivă a sumelor cuvenite în continuare să se efectueze în contul bancar nr., cod IBAN, deschis la

Anexez la prezenta cerere următoarele documente²⁾:

— documentul doveditor al plății taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule, taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule sau timbrului de mediu pentru autovehicule, respectiv chitanța fiscală/ordinul de plată și extrasul de cont, după caz, care atestă efectuarea plății acesteia, în original sau în copie;

— copia cărții de identitate a vehiculului;

— copia certificatului de înmatriculare.

Contribuabilul/Reprezentantul legal al contribuabilului,

.....

(numele și prenumele)

Semnătura

Data

¹⁾ Se bifează situația în cauză.

²⁾ Nu se anexează în cazul restituirii sumelor stabilite prin hotărâre judecătorească.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normei tehnice privind cerințele tehnice de racordare la rețelele electrice de interes public pentru grupurile generatoare sincrone

Având în vedere prevederile art. 36 alin. (7) lit. n) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2016/631 al Comisiei din 14 aprilie 2016 de instituire a unui cod de rețea privind cerințele pentru racordarea la rețea a instalațiilor de generare, ale art. 6 alin. (11) din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind cerințele de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.228/2003,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și d) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma tehnică privind cerințele tehnice de racordare la rețelele electrice de interes public pentru grupurile generatoare sincrone, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile

organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 27 aprilie 2019.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) articolul 40, dispozițiile capitolului 5.4.1. „Grupuri generatoare dispecerizabile racordate la rețelele electrice de interes public”, dispozițiile capitolului 5.4.2. „Cerințe asupra echipamentelor de telecomunicații”, cu excepția articolului 176, și dispozițiile capitolului 5.4.4. „Sisteme de telecomunicații și achiziții de date și telemăsurare”, cu excepția articolului 187, din Codul tehnic al rețelei electrice de transport, Partea I — Reguli generale de bază, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 20/2004,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 8 septembrie 2004, cu modificările ulterioare;

b) dispozițiile capitolului 4.4.1. „Grupuri generatoare dispecerizabile”, 4.4.2. „Instalațiile celorlalți utilizatori ai RED” și 4.4.3. „Sisteme de telecomunicații și achiziții de date”, cu excepția punctelor 4.4.3.1. și 4.4.3.2., din Codul tehnic al rețelelor electrice de distribuție, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 128/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 26 ianuarie 2009.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 2 august 2017.
Nr. 72.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

★

RECTIFICĂRI

În tot cuprinsul Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.509/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Nicholas Kindergarten” din municipiul București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 10 septembrie 2014, se face următoarea rectificare:

— în loc de: „Grădinița «Nicholas Kindergarten» din municipiul București” se va citi: „Grădinița cu program normal și prelungit «Nicholas Kindergarten» din municipiul București”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

